

növelése mellett különösen jelentős volt a szerepe a vándorgyűlések, külföldi tanulmányutak megrendezésében, színvonalas szakmai vezetésében.

A közgyűlés alkalmából megköszönöm SOMOGYI SÁNDOR főtitkár fáradhatatlan munkásságát, a Földrajzi Társaság érdekében kifejtett tudományszervező és széles körű kapcsolatok kialakító tevékenységét. Elnöki elismerésünk kifejezése mellett további tudományos pályafutásához sok sikert és jó egészséget kívánunk!

B u d a p e s t, 1981. április 8.

SZENTÁGOTHAJ JÁNOS

C) JEAN DRESCH professzor felszólalása a tiszteleti tagságát megerősítő oklevél átvételekor

Mély tisztelettel köszöntöm Elnök urat és a közgyűlés valamennyi részvevőjét!

Nagy örömmel fogadtam el a meghívást, valamint azt, hogy tagja lehetek az igen nagyra becsült Magyar Földrajzi Társaságnak, annál is inkább, mert a magyar és francia kutatók között igen régóta fennállnak nemcsak tudományos, de baráti kapcsolatok is. Ezek a kapcsolatok a magam, valamint Pécsi professzor kezdeményezésére már hagyományosaknak is tekinthetők, és olyan formában is kifejezésre jutottak, hogy a két ország között hol az egyik, hol a másik országban kerültek megrendezésre magyar–francia kolkviumok. Fddig hét ilyen volt, most fogják a nyolcadikat megtartani. Tiszteleti taggá választásom újból tanúbizonyságát adta a két ország geográfusai közötti kapcsolatok megerősödésének.

Ez a tiszteleti tagság annál is inkább jelentős számomra, mert a világ földrajzi társaságai jelentősen megváltoztak — kivéve a londoni Királyi Földrajzi Társaságot —, a Magyar Földrajzi Társaság ellenben megőrizte ősi hagyományait és mindent megtesz azért, hogy a földrajztudomány művelői mindinkább megismerhessék a Föld és a földrajz kapcsolatait.

A földrajzi társaságok a századfordulótól kezdve indultak igen élénk fellendülésnek, ekkor azonban a kolonializmus miatt némileg vesztek el kezdeti jelentőségükből. Azzal, hogy a Magyar Földrajzi Társaság tagjává válhattam, alkalmam nyílt megismerkedni a magyar földrajztudósok munkásságával. A tegnapi napon egész napos kiránduláson vettem részt a Balaton környékén és igen részletes információkat kaptam a magyar földrajztudósok jelenleg folyó munkásságáról.

A geográfusok egyre gyakrabban kerülnek szembe azzal a problémával, hogy végül is mi a földrajz jelentősége. Úgy tetszik, ez egyre inkább abban nyilvánul meg, hogy mi az ember szerepe és mi magának a Földnek a szerepe. A földrajztudósokra hárul az a szerep, hogy a mai társadalom tevékenységét vizsgálják, más oldalról pedig részt vegyenek abban a munkában, melynek célja a természeti kincsek megőrzése és kiaknázása.

A geográfusoknak valamennyi nép iránt megértéssel és rokonszenvvel kell viseltetniük, és azzal, hogy e társaság tagjává választottak, a kölcsönös megértésnek és szimpátiának adták újabb tanújelét.

KITÜNTETÉSEK A MAGYAR FÖLDRAJZI TÁRSASÁG 105. KÖZGYŰLÉSÉN

Az MFT 105. Közgyűlése LÁNG SÁNDOR társelnökünket tiszteletbeli tagjává választotta, a Társaság hat érdemes tagjának pedig *A szocialista földrajzért* kitüntetést adományozta.

GÖCSEI IMRE választmányi tag a kitüntetésre vonatkozó javaslatokat az alábbiakban indokolta:

A) Tiszteleti tagság

LÁNG SÁNDOR
a földrajztudományok doktora

A mi „Sanyi Bátyánk”, DR. LÁNG SÁNDOR egyetemi tanár, a Magyar Földrajzi

Társaságnak sok évtizedes tagja, választmányi tagja és társelnöke nevezetes évfordulót ünnepelhet. Ötven esztendeje érettségizett és kezdte el egyetemi tanulmányait, elkötelezve magát e választással a magyar geográfia művelésére és oktatására. Ez a választás számára elkötelezettséget, a magyar geográfia számára pedig egy kiválóan képzett tehetséget jelentett, akitől már induláskor joggal lehetett remélni kora új szemléletű földrajzának kibontakoztatását. Ötven esztendő és a vele kutató, általa tanított tanárok generációinak népes serege a tanúja, hogy LÁNG professzor megfelelt a feléje irányuló várakozásnak. Nagyszámú könyv, elmélyült

kutatómunkán alapuló tudományos értekezés, jegyzet és előadás került ki keze alól, jelezve, hogy szerzője végigjárta majd az egész ország területét, és a természeti földrajz majd minden ágát maradandó alkotásokkal gazdagította. S hogy közben felte is szállt az idő és az új generációkkal új felfogások és kutatásirányzatok is fellépnek, melyek mindegyikével már vagy nem tud egyetérteni vagy nem szándékozik azokba bekapcsolódni, azt csak azok nehezményezik, akik nem látják a saját idejük múlását.

LÁNG professzor Társaságunknak is kora ifjúságától elkötelezett tagja, vitaüléseinknek, előadásainknak és vezetőségünk munkájának is aktív részvevője. Mind gazdag életműve, mind Társaságunk érdekében kifejtett tevékenysége külön-külön is arra indít, hogy — noha megkésve — őt tiszteletti tagsággal tüntessük ki.

B) A szocialista földrajzért oklevéllel kitüntettek

ÁDÁM LÁSZLÓ
a földrajztudományok
kandidátusa

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem elvégzése után élethivatásának a természeti földrajz tudományos művelését választotta. A Dunántúl több területére (Mezőföld, Tolnai-dombság, Rábántúli-síkság) kiterjedő vizsgálatai előbb folyóiratokban megjelent nagyszámú értekezésében realizálódtak, később önálló művekben, ill. könyvek fejezeteiben láttak napvilágot. Dolgozataiból kirajzolódik úttörő jellegű kutató (felszínfejlődési, geomorfológiai, tájkutatói) tevékenysége. Kandidátusi fokozatát 1965-ben ugyancsak geomorfológiai témakörből szerezte meg.

A Magyar Földrajzi Társaság újjáalakulása óta annak szakmai munkájában aktívan és kezdeményezően részt vesz. A Természetföldrajzi Szakosztály ülésein nemcsak magvas hozzászólásaival segíti a szakosztályi életet, hanem magas színvonalú előadásaival is.

Társaságunk több vándorgyűlésén vállalt eredményes szakmai vezetést. Így nemcsak írásban vagy a szakosztályban, hanem éves nagyrendezvényeinken is hozzájárult tudományágunk műveléséhez és tanáraink továbbképzéséhez.

FODOR ISTVÁN
a földrajztudományok kandidátusa

A Kossuth Lajos Tudományegyetem elvégzése után néhány évig a KISZ-ben végzett mozgalmi munkát, majd másfél év-

tizeddel megelőzte az MTA Dunántúli Tudományos Intézetéhez került. Ott szerezte meg előbb doktori címét természeti földrajzi témakörből, majd 1976-ban kandidátusi fokozatát „A barlangok főbb típusainak éghajlati és bioklimatológiai sajátosságai” tanulmánya alapján.

Kutatásainak egyik témaköre a barlangok klímájának vizsgálata, ahol humán szempontú elemzésekre is vállalkozott. Vizsgálatainak másik témaköre a gazdaság- és társadalomszerkezet, valamint a környezetátalakulás kapcsolatának vizsgálata. Komplex megközelítésben csoportos munkában — fiatal kutatóknak nyújtott rendszeres segítséggel — KGST környezetvédelmi feladatokat is végez.

Mint a Dél-dunántúli Osztály titkára tevékenyen kivette részét az 1978-as baranyai vándorgyűlés megszervezésében, ill. az Osztály munkájában.

FÖLDI ETELKA
osztályvezető

A pécsi Tanárképző Főiskolán, ill. az Eötvös Loránd Tudományegyetemen végezte tanulmányait. 1951-től 1975-ig Fejér megyében tanított, az utóbbi öt évben szakfelügyelői munkakört is vállalt.

1976-tól Veszprémben, az Országos Oktatástechnikai Központban dolgozik. Ott — mint szaktárgyunk szerkesztőjének — lehetősége nyílt arra, hogy a korszerű szemléltetés módszereivel és ehhez megfelelő szemléltető eszközök prototípusainak ki-munkálásával foglalkozzék. Elsősorban az oktatócsomag készítésével és oktatófilmek összeállításával végzett kezdeményező munkát. Figyelemmel kísérve szakterülete nemzetközi eredményeit, és azt tanári tapasztalataival ötvözve eredményes munkát végzett az új tantervekhez készülő földrajzi szemléltető eszközök előállításában.

Fenti feladatain túl fontosnak tartja, hogy a szakfelügyelőket és tanárokat tájékoztassa az audiovizuális eszközök szerepéről, ennek érdekében gyakorlati bemutatókat szervez.

KOZMA PÉTER
vezető szakfelügyelő

1948-ban kapott tanítói oklevele mellé 1955-ben megszerezte az általános iskolai tanári képesítést. Az új iránti érdeklődése készítette a középiskolai tanári képesítés elnyerésére is.

Pedagógusi tevékenységét a Szabolcs-Szatmár megyei Kálmánháza kezdte. 1969-től megbízták a vezető szakfelügyelői teendők ellátásával. E feladatkörben sokat tett az általános iskolai földrajztanítás tár-